

העולם הזה

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן
עורך משנה:
רוב איתן

עורך כיתוב:
סילבי קשה
כתב בכיר:
אלי תבור

חבר המערכת:

מנשה ברדיין, שייע גלור, יליני גלילי, רזי ברובין, רותי ורד, אברהם חרסון, עטאלה מנצור, אלכס ססי, אביבה ססו, עמוס קינן, שלמה קרו.

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 26785.
ת. ד. 136. מען למוקדים: "עולמפרט".
המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שהם בע"מ, ת"א, סל. 62239.
ההפצה: דוד טופל ובניו, תל-אביב.
המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

6.2.71

המערכת בעצם שעת השיחה, דרך שרחלו, מבלי שהקוסם אף יריגש בכך.

לעתים נדמה שהיה כדאי לנו להוציא שבועון שני, שיהיה מורכב כולו מהגבות העתונים האחרים על העולם הזה. זה יכול להיות חומר מאלף, ולעתים אף מבלבד.

נהג נאם לפני שבוע שמואל מיקוניס במליאת הוועד המרכזי של מק"י, והקדיש חלק ניכר מדבריו להעולם הזה ולפעולה השמית, אותם הוא כורך יחד (אגב בטעות. העולם הזה אינו בשטח הפעולה השמית, ופעולה השמית אינה הזרוע הפוליטית של העולם הזה. הקשר היחיד הוא שכמה חברים, ואני בתוכם, שייכים לשני הגופים).

מיקוניס משבח אותנו על מלחמתנו למען זכויות הערבים בישראל, ברמז פחות או יותר שהוא טפנו של מק"י. יחד עם זה הוא קובע שאנחנו משרתים את האינטרסים של הבררנות הגולה.

באותו שבוע הגיע לידי מאמר שפורסם בגליון של נבווייה רוסקויה טלובו (המלה הרוסית החדשה), עתון רוסי אנטי-סובייטי המופיע בגרמניה המערבית, והשועת ב"רוסקיה מיטל (המחשבה הרוסית)", גם הוא מאותו סוג. בין השאר מוקנן העתון על כי "השבועון הנקרא ביותר בישראל, במתכונת הטיי"ם, נמצא בידי "ציניקאים קרים", שז"תפי כרושצ'וב ועבד אל-נאצר. שואל העתון: "למה סובלת ממשלת ישראל את האלמנטים האלה?"

באותו עמוד של אותו גליון של אותו עתון, מתפרסמת רשימתהספד על הגנרל הרוסי ולאסוב, במלאת 12 שנה להוצאתו להורג, ולאסוב, גנרל סובייטי בוגדני ש'עבר למחנה הנאצים, גייס גודים רוסיים שלחמו נגד מולדתם במסגרת הצבא של היטלר והצטיינו במיוחד בהשמדת יהודי רוסיה. באתו שבוע פירסם מעריב הרצאה שה"צה דויד פרנז'ריון ביישיבה פנימית של מפא"י על פרשת רישום היהודים. הוא הת'נגד לשתי התפיסות הקיצוניות בענין זה, איתן הוא מזהה עם המפלגות הדתיות בצר'האחד, ועם העולם הזה בצד השני. אמר'ביג'י:

"אנו יהודים. אנו מכירים שיש עם יהודי. אנו בני העם היהודי. היתה הצעה שיכתבו בתעודת-הזהות רה נתנינו. נתנינו פירשה — ישראלית. אם יש רק דאגה לבחירות — זה יכול להיות מוצא טוב. אבל יש אנשים אשר להם עוד דאגה. בארץ ישנם יהודים שיש להם תיאוריה, והם מטיפים לה. התי'אוריה אומרת, שכאן נוצרת אומה ישראלית, וליהודים אין שייכות לאומה וזאת היהודים בעולם הם דת ולא לאום. וקוראים לזה כנע'דור חדש שברובו הגדול אינו דתי. אם יהיה רק ישראל ולא יהודי, ישנה סכנה. צריך שידע שהוא יהודי..."

הגדרת דעתנו, כפי שניסחתי אותה במ'אמר "האמנם יהודים אנחנו?" (העולם הזה 1070) אפיה לגמרי מדויקת. באתו מאמר הצעתי כי הדת תהיה "יהודית", הלאום "עברי" (או "ערבי") והנתניות "ישראלית". אולם זוהי הפעם הראשונה שמר בן-גוריון מתחכם עמנו ויכוח הגון ולענין.

אם זהו סימן גם לבאות, הרי יש לקדם את הדבר בברכה. קביעת נוהג כללי של ויכוח הוגן בתרומה הרבה לטיהור האשירה במדינה.

העולם הזה

מכתבים

אלהה ירחמו

נזרהיין במשפט נאשמי כפרקאסם עורר תנובה שונה בצבור. תנובה זאת מצאה את כמותה הן בעליה והן במדורים השונים של עתונים שונים. אך אינני יכול להשתחרר לנמתי מהרושם שכל אותם האנשים הרר'אים בנרונני המשפט קרבנות מסכנים. מית'ממים מדעת. לביסוס סוצני אביא מספר נקודות.

(א) טבח כפרקאסם, כצעד תור אכזריות סריסטיה.
(ב) כאשר הובאו פקודת הטלת העוצר ושיטת כצווע ליריעת אנשי אמת מיחידות המשנה (נראה לי שמדובר במחלקתו של הדאן, אך אין לי כמחון מוחלט ברבר, עיון תנובה התביעה יוכל להבהיר זאת). היתה תנובה האנשים התרשנות שבשמה ומתחיות שהתעוררו לאור ה"סיכויים" לירות באזרחים ערבים, ממש כאילו דובר בפקודה על ציר בריווייר, אכן, כבר בעת קבלת פקודת העוצר, כטרם ניתנה פקודת האש'הרענית עצמה, כבר בשלב מוקדם זה ה'יה קיימת כוונת הרצח.

(ג) אין לי כמעט ידע ספק ברבר, שמבני עי הפעם הממוצע יכלו שהנם עובדים עבי'רה פלילית חמורה, אך יחד עם זאת קיונו שעקב ההתפתחות העתירה לחול ככוון ה'פעולות הצבאיות הצפויות (כד השבו) ב'גורתם, יטושטש הפשע, כפי שקורה לעתים בפעולות איבה ובסערת החיות.

מפליא הברר מדוע דווקא רס"ן מליניקי קבל את העונש הכבד ביותר. וכי הוא עשה דבר אשר זולת העברת פקודתו של אל"ם שרמי כמעט באופן מילולי? וכי היה נ'כח ברצח עצמו? לנבי הדאן, מירת העונש אשר נגדו עליו, הנה קטנה מדי. הוא-הוא אשר צווה להוציא לחורג ללא מסקדיו אנשים הפנים מפייע. אך הדאן לא הסתפק במתן פקודה, מתוך צמאון-הדם ותאוות הרצח ירה בעצמו, ללא נקיפת מצפו, מתוך אכזריות סריסטיה, בכבריים השלווים. משעו של הדאן עוד מוגיש ומובלט בעובדה ש'יחד מסקדי המחלקות התעלמו מפקודתו ה'רעהית של אל"ם שרמי והפניה. בפעלם מתוך שיקול דעת ורגשות הומניים. הדאן

ודמיונית, עד שמברתי כי לא תזכה אף לדיון רציני. אולם שום דבר איננו כפי הנראה, בלתי-אשרי בחלם שלנו. בעיר ש'שטח הננים בה הוא אפסי, שאליף זוגות נאלצים לעזוב אותה מדי שנה מתוסר שכוון במחירים מתקבלים על הדעת, שצעיר חוסר אינם זוכים בה לחינוך תיכון בגלל חוסר כספים, מתכוננים חברי מועצת העיריה ל'הקדיש מכספי הצבור 1.5 מיליון כסכום ראשון לענין שהוא בעיקרו תפאורה נרנדר יווית.

מפליא עוד יותר שתיקתה של העתונות בפרשה זו.

מיכאל מנר, תל-אביב

מי קומוניסט?

בעתון "הבוקר" לפני חודש התפרסם רשימה המארכת את הכפר העברי רמה שבגליל המערבי כמרכז קשר קומוניסטי. ולמקור שגאה למדינת ישראל, הנני משקש להגיב באמצעות עיתונכם על הרשימה הנ"ל.

אין זה נכון שהרדיונים נרמו לפניו תור שביו הנוצרים של הכפר בשלהי שנת 1948 האמת היא כי התושבים הנוצרים נרשו על ידי צה"ל, ורק הודות לנציגי או"ם נת'אפשרה שיבת התושבים. כבר אז מנתה אוכלוסית הכפר למעלה מ-2500 תושבים, ו'לא 1400 כפי שכתב "הבוקר". כל משמחה היתה בעלת ארמה משלה, וכל צעירי ה'כפר עבדו.

אין זה נכון כי תנאי חייו הנוכחיים טובים יותר משהיו אז. מרבית צעירי ה'כפר הם מהוסרי עבודה, למרות שכללתם. יתר על כן, נשללת מהם בדרך כלל האס'שנות להשיג שכר עבודה. בעל הרשימה מציין את רמה הפכה למרכז פעילות קומוניסטית בגליל וכמקור שגאה עיקרי לישראל. אם רדושינו לביסוף הממשל הצבאי, לשיפור תנאי חייו, ליחסי ידידות עם שכנינו היהוד'דים ולישולם בין ישראל למדינת ערב, ה'יה בכבהית הפחה, הנו מסייתים, אך לנו נראה כי ב'רדישות אלה עולות בקנה אחד עם משי'מרתיים צודק.

אין אנו קומוניסטים. מסופקני אם יש ברמה יותר מחמשה אנשים האוהדים את מק"י, בעוד שהציונים-הכלליים ש"הבוקר" משמש כבסאונם קיבלו ברמה בבחירות ה'אחרונות 3500 קולות.

יעקב גיבראן, רמה

אנטישיות

קראתי בהעולם הזה (1008) את הכתבה של שייע גלור על המשיח המסציוני ננדר הפועל חיפה. אני פשוט נהנה מההומור ה'אופייני של שייע בכתבות שלו. והנה הוב'תעתי לקרוא, אחרי שבוע, מין זרם של מכתבי-יוראים מאיזור חיפה רבתי, כולל זכרון יעקב, וכל המכתבים האלה הם ממש אנטישיות.

לאחר כשבוע נוכחתי לדעת עד כמה צו'דקת כתבתו של שייע בנוגע לקבוצת לנינו'ן הזרים. כי אחרי שהצליחה להסיל בפח את הנחלת מכי תל-אביב, הצליחה אחרי ימים מספר בעזרת ריחו החריץ של ה'כפר את הנחלת ביתר תל-אביב, שמשכסם ליחוק בחיפה. במשחק זה נוכחתי שגם את צ'י'קובסקי האליל של הפועל חיפה, עלול ל'פ'קוד יום שחור.

ולכל מלחכי הפינכה של הפועל חיפה אומר: אל תחשבו שאם נכרתם פעם על מכי תל-אביב, ככתשם את העולם. כמסום חנופה לזרים, מוטב שתעריכו כשרונות מ'קומיים, ובראשם את האיש שהייתם מוכנים לסרוף חיים, רק מפני שכתב את האמת כי הומור גלורי!

דב פלוטניק, גבעתיים

בצוננו לענות למכתבו של יואל דיסקין מתל-אביב (העולם הזה 1100), שתקפני ר'המטייני על לא עוול. יירודי יואל. נר'לדתי בנרמניה בעיר הלברשטם ובבית'החוליים המקומי שם, ולא במחלקת היולדות של הפועל חיפה.

אם תואיל לקרוא בעיון את גליון העולם הזה (1099) בו מופיע מכתבי, תבין ש'תקפתני לשוא. כמני כמור מקוה אני לראות את שייע בשערי חיפה, ואם יצליח עם ה'כרזה, כל הכבוד. והרשה לי להביע את השערת'י שנולדת בבית-החוליים של מכי תל-אביב, אך יבושם לך.

צבי ארגמן, רמות רמז, חיפה

מוקש סרק

נושטתם הפעם, הכמים שכמותכם. בעור'שבעמור 9 של העולם הזה (1090) אתם מודחים את פיסר פריי וגומרים אותו לה'לוסיו'. תור כיר הבעת רעה פסקנית על אופיו של האיש, הרי בעמור 19 של אותו עתון, בכיבורת על המחוח, "מלאך האבן" אנו מוצאים ככרדר מקרה את המסוק הבא: "בבנימוי הער והתוסס של פיסר פריי", ה'כרה, מה קרה לכם? האם לאורד עשרה עמודים השתתה האמת?

אורן את הגוף.

לא. ברשימה אודות פיסר פריי לא נאמר בשום מקום שבימוי אינו ער ותוסס. העולם הזה אינו מנהל מלחמות פרטיות, והוא ידון כל אדם בכל מקרה לחוד, לפי הצדק וה'ישר.

אופנה הדישה

הניעו זמנים טובים. נערות הברזע של רותו מציונות את נופו הערום לראויה, ו'אילו את פניהו מסתירות במשקפי שמש. אני מתכוון להמנותה של חיה אמיר (ה'עולם הזה 1100). שמעתי כבר על הרבה אופנות, אבל על אופנת לבוש שמשי ה'תראה, ללא כל מלכוש אחר, עדיין לא שמ'עתי. אם היא מתביישת בפנים שלה, שלא תראה את הגוף.

יואל שטרן, תל-אביב

לחיה אמיר אין מה להתבייש בפניה (ראה תמונה). חוץ מזה, הצילום בגליון הקודם נעשה בבגדיים.

נערת-ישבוני אמיר

ופקודיו אשמים בסבלם של קרבנותיהם ו'קורבי הנרצחים, וכן בסבלם של קרוביהם הם. אין לי מקום לרשמות כלפי מבצעי הפשע, כי רשמות זאת נעדרה כליל מלבו'רתיים, כיום 20 באוקטובר 1958.

יוסף בן-זאב, גבעתיים, איחוד

אני כבורה שההחלטה להעמיד את אל"ם מיינה יששכר שרמי לדיון אינה נכונה. או'תם התובעים את רמו, וחוזרים על ברכת "אללה ירחמו" לגביו, אינם טובים מאלה ש'תבעו דם בכפרקאסם. התי'משפט נכוח עם הכל, אם יוכו הני'דונים ברעורע או יוכו בחניה מה טוב. אולם לשם מה כל ההצלפה העצמית וזאת? לשם מה עלינו לחזור לדוש בפרשה כאובה זו על פרטי-פרטיה? יתכן שהצדק דרוש להעמיד את שרמי לדיון, אך טובת האומה אינה מאפשרת זאת.

חסיה רביד, חיפה

במקום להעמיד את שרמי לדיון, בו'יתברר כי הפקודה ניתנה מנכוח, ולהעמיד לדיון את נותו הפקודה הנכונה כמשפט בו'יתברר כי נותו הפקודה הראשונה היה עור'יותר נכוח, מוטב להתחיל ישר למעלה.

גל. גל, תל-אביב

בעתון "הרות" מופיעים מדי פעם מא'מרים שלא רק מציינים את נאשמי כפר'קאסם, אלא שממדיהנבול כניבורים לאומ'יים, אלא אף מוצרים מכות משתי התובעת שלהם. אין יכולה אגודת העשויים להר'שות שעתון, שהכותבים בו נמנים על ח'כ'רה, יגיע לדרגה מסוימת אנתנו רואים בה'כונה שמשעשש מהימן הוא? יבוליים לחזור גם במקום אחר!

מ. סנסור, כפר-קאסם

תפאורה במקום חינוך
ההצעה להוציא 10 מיליון ל"י על הקמת י"שולש קומות של מנהרות מתחת לכיכר די'נגנון נראתה לי בתחילתה כליכד מנוחבת